

РЕШЕНИЕ

№ 1062

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8213** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда (КТ).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез процесуален представител юрк. Н., против Постановление от 06.08.2020г., издадено от гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ С., за обявяване съществуването на трудово правоотношение.

В жалбата са наведени доводи, че оспореният акт е постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. По същество се оспорват изводите на контролните органи на инспекцията по труда, че между [фирма] и работника Р. К. е възникнало трудово правоотношение, което незаконосъобразно е оформено чрез сключването на граждански договор. Иска се отмяна на акта.

Ответникът, чрез процесуален представител юрк. Г., в съдебно заседание и с представени по делото писмени бележки, взема становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Р. П. К. не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, 27-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:(

На 28.07.2020г. контролни органи от ДИТ С. – Р. Ж. – гл. инспектор и Д. Т. – ст. инспектор, са извършили проверка за спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – ФЦ С., Регионален център В. на Банка Д. АД. Проверката е била по

повод настъпила злополука на 28.07.2020г., около 09:30 часа, във ФЦ С., по време на работа с лицето Р. П. К., изпълняващ длъжността „архивар“, с място на работа ФЦ С.. Към момента на възникване на инцидента лицето е слизало по стълбите от втория към първия етаж, при отваряне на вратата се е подхлъзнало и паднало по стълбите, водещи към трезора на банката. По време на проверката пострадалата е в домашен стационар с рана на главата и фрактура на лявата ръка.

По време на проверката, с оглед на представените документи и дадените писмени обяснения от страните в административното производство, е установено, че работникът Р. К. е приета на работа на 01.07.2019г., като изпълнява длъжността „архивар-деловодител“ в обекта на контрол, при 5-дневна работна седмица, с разпределение на работното време от 08:00 до 12:00 часа и договорено месечно възнаграждение в размер на 200.00 лв.

В ДИТ С. са представени Договори за извършване на работа с личен труд с лицето Р. П. К. и сметки за изплатени суми за следните периоди: 01.07.2019г.-30.09.2019г.; 01.10.2019г.-31.12.2019г.; 02.01.2020г.-31.03.2020г.; 01.04.2020г.-30.06.2020г. и 01.07.2020г.-30.09.2020г. Договорите имат за предмет изпълнение на дейност по подреждане, подшиване, архивиране и подготовка за централизиран архив на документите от дневната отчетност на Финансов център С. на Банка Д..

Контролните органи на ДИТ С. са приели, че в нарушение на чл. 1, ал. 2 и чл. 62, ал. 1 от КТ, за периода от 01.07.2019г. до момента на проверката – 28.07.2020г., Р. К. е изпълнявала трудовите си задължения на договорената длъжност при липса на сключен трудов договор в предписаната писмена форма. За резултатите от проверката е съставен Протокол № ПР2021035/12.08.2020г. от извършена проверка.

Като доказателства по делото са приети 5 бр. договори за извършване на работа с личен труд, сключени на 01.07.2019г., 01.10.2019г., 02.01.2020г., 01.04.2020г. и 01.07.2020г., между [фирма] и Р. П. К.. Всеки от договорите има идентично съдържание, като е сключен за срок от 3 месеца. Приети са и сметки за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ за I-во, II-ро и III-то тримесечие на 2020г.

Съгласно чл. 1 от сочените договори, възложителят / [фирма]/ възлага, а изпълнителят Р. К. приема да извършва услуги по заявка на възложителя, като: подреждане, подшиване, архивиране и подготовка за централизиран архив на документите от дневната отчетност на Финансов център [населено място], а според чл. 2 – при осъществяване на предмета на договора, възложителят ще изплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 200 лв. месечно. В чл. 12 от договорите е предвидено, че изпълнителят се задължава да подписва протокол веднъж месечно за извършените работи по този договор с представители на възложителя за всички действия, свързани с изпълнение на посоченото в договора.

Видно от представено извлечение от Книга за инструктаж /л. 48 от делото/, на 04.05.2020г. Р. П. К., на длъжност „архивар“ в ФЦ С., е преминала периодичен инструктаж по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана.(

Във връзка с извършената проверка Р. К. е депозирила писмено обяснение, в което е посочила, че работи в Банка Д. от 01.07.2019г. като архивар-деловодител, с работно време – 4 часа, от 08:00 до 12:00ч., всеки ден, на граждански договор, който се сключва на тримесечие. Месечното ѝ възнаграждение е 200 лв. Работата ѝ се състои в архивиране на дневните бележки от служителите на касите и събиране на досиетата по кредитите за месеца. Работното ѝ място е на II-ри етаж на банката.(

С оспореното в настоящото производство постановление е обявено съществуването на

трудова правоотношение между лицето Р. П. К., изпълняващ длъжност „архивар-деловодител“, и [фирма], считано от 01.07.2019г., и е предписано работодателят да предложи на работника Р. П. К. сключване на трудов договор.

В акта са описани констатациите на контролните органи от ДИТ С. по време на извършената проверка на 28.07.2020г. в обект на контрол – ФЦ С.. Посочено е, че лицето е прието на работа на 01.07.2019г., на граждански договор, който се сключва на всеки три месеца, работното време е непълно – четири часа, от 08:00 до 12:00 ч. всеки ден и уговорено месечно възнаграждение в размер на 200 лв. Работното място на лицето е ФЦ С. на Банка Д.. Работата, която лицето изпълнява от 01.07.2019г. до момента на проверката, е свързана с подреждане, архивиране на документите от дневната отчетност на ФЦ С..

В изпълнение на предписанието жалбоподателят е сключил трудов договор № 90/375/2020г. от 12.08.2020г. с Р. К., представен с жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното предписание е постановено от компетентен орган – инспектор в ДИТ С., съгласно чл. 405а, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 21, ал. 1 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, в предписаната от закона форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процесното предписание е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а според чл. 62, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва в писмена форма.

Според чл. 405а, ал. 1 от КТ, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда.

Приложението на посочената разпоредба е обусловено от наличието на отношения при предоставяне на работна сила в нарушение на нормата на чл. 1, ал. 2 от КТ. При формирането на извод, съобразно който правоотношението между възложителя и изпълнителя на една работа по своя характер е трудово, следва да бъде установено договаряне между тях по основните елементи на трудовия договор съгласно чл. 66, ал. 1 от КТ: мястото на работа, наименованието на длъжността и характера на работата, началото на изпълнение, времетраене на работата, продължителност на работния ден, почивки или отпуски, основно и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане.

От приетите по делото доказателства, вкл. писмените обяснения на лицето Р. К., се установява, че същата работи като „архивар-деловодител“ в Банка Д., ФЦ С., от 01.07.2019г., на граждански договор, който се сключва на всеки три месеца, при непълно работно време – четири часа, от 08:00 до 12:00 ч. всеки ден, срещу уговорено месечно възнаграждение в размер на 200 лв. Работното място на лицето е ФЦ С. на Банка Д.. От дадените обяснения също така се установява, че Р. К. е ангажирана с трудова дейност, с определени трудови функции, изразяващи се в подреждане, подшиване, архивиране и подготовка за централизиран архив на документите от дневната отчетност на Финансов център [населено място]/, т.е. дейностите се

извършват в продължителен период от време, а не еднократно. Независимо че лицето работи въз основа на сключен граждански договор /“договор за извършване на работа с личен труд“/, в даденото от него писмено обяснение по същество са декларирани елементи на трудово правоотношение като работно място, работно време, трудово възнаграждение. Освен това предметът на гражданския договор по същество се състои в изпълнение на трудови функции, а не постигане на конкретен резултат. Това означава, че на практика лицето е встъпило в трудово правоотношение, но работодателят не е изпълнил задължението си да сключи трудов договор с него в писмена форма, т.е. не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения.

От приетите по делото писмени доказателства е видно, че отношенията между [фирма] и Р. К. са отношения между лице, наемащо работник, и лице, предоставящо работна сила. Този извод не се променя от представените граждански договори. Предметът на тези договори е определен така: „Изпълнителят приема да извършва услуги по заявка на възложителя като: подреждане, подшиване, архивиране и подготовка за централизиран архив на документите от дневната отчетност на ФЦ С.“. Така индивидуализираният предмет на договорите сочи, че на практика изпълнителят приема да осъществява определена работа срещу уговорено трудово възнаграждение. Не са ясни трудовите резултати, които е необходимо да постигне изпълнителят, техният обем и критериите относно качествено изпълнение. С договорите е уговорено изпълнението на дейности с повтарящ се цикличен характер и продължително времетраене, а не извършване на конкретна и определена услуга или резултат. Този извод не се променя от включената в договорите клауза /чл. 12/, че възложителят следва да приеме извършената работа. Посочената клауза е бланкетна, тъй като нито са описани конкретните трудови резултати, които изпълнителят следва да постигне, за да се приеме изпълнението му, нито са посочени критериите за качествено изпълнение.

При гражданските договори възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши определена дейност срещу уговорено между страните възнаграждение, платимо след предаване и приемане на резултата от дейността, предмет на договора. От съдържанието на процесните договори е видно, че заплащането на лицето не носи епизодичен и еднократен характер след приемане на резултата, а цикличен и периодичен характер. Не може да се приеме, че се касае за граждански правоотношения, доколкото няма данни за договаряне на работа в определен обем или за определен резултат, а за извършване на определени повтарящи се действия, отговарящи на трудова дейност без договорен период. При съществуването на тези елементи, страните са длъжни съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ да оформят правоотношението като трудово чрез писмен трудов договор. Всякакво друго формално съглашение съставлява нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и заобикаляне на закона без да има за последица елиминиране на възникналото трудово правоотношение.

Трудът, който работникът е полагал, има характера на работна сила по смисъла на чл. 1, ал. 2 от КТ, тъй като същият е извършвал трудова дейност без уговорен резултат, който следва да бъде постигнат. В случая не може да се приеме, че е било налице присъщото за гражданския договор еднократно изпълнение на определена задача срещу определено възнаграждение. Решаващо за определяне характера на договора е естеството на упражняваната дейност. Предмет на трудовия договор е самият жив

труд на работника или служителя. По силата на трудовия договор едно лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа, а предмет на гражданския договор е постигане на конкретен трудов резултат, който макар и свързан с полагане на труд, предполага получаване на крайния продукт – резултат. Целта на сключване на гражданския договор е извършване на дадена работа, която трябва да е определена по съдържание и обем, както и да е посочен конкретен критерий относно качествено изпълнение. В случая, предметът на представените граждански договори сочи, че те по съществото си представляват трудови договори, защото не е договорен резултат – не е посочено, че изпълнителят следва да подвърже, подшие, архивира и подготви за централен архив определено количество документи, индивидуализирани по вид и брой, за определен срок, а е договорено да полага труд, който се състои в извършване на следните дейности: подвързване, подшиване, архивиране и подготовка за централизиран архив на документи. С оглед на изложеното, представените граждански договори не променят характера на вече възникналото трудово правоотношение между страните.(

В допълнение следва да се отбележи, че съгласно представената извадка от книга за инструктаж, на 04.05.2020г. лицето е преминало периодичен инструктаж по безопасност, хигиена и противопожарна охрана. Провеждането на периодичен инструктаж на работниците/служителите е вменено като задължение на работодателя /чл. 281, ал. 5 от КТ/, свързано с обезпечаване на здравословни и безопасни условия на труда, т.е. провеждането на инструктаж касае наетите по трудов договор работници/служители.

По изложените съображения оспореното Постановление по чл. 405а от КТ е законосъобразно, поради което жалбата срещу същото следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], против Постановление от 06.08.2020г., издадено от гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ С., за обявяване съществуването на трудово правоотношение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: